

Етіотропна терапія. Корегування харчування тварини, переведення на дієту Purina Pro Plan Gastrointestinal.

Патогенетична терапія. Розчин Рінгера 40 мл підшкірно у дозуванні 50 мл/кг на добу для усунення зневоднення організму, для відновлення мікрофлори кишківника Purina Pro Plan FortiFlora по 1 пакетику на добу протягом 7 днів, для зняття запалення шлунку квамател 20 мг по 1 мл внутрішньовенно 2 рази на добу (0,5 мг/кг, флакон розводити на 5 мл натрія хлориду 0,9%).

Симптоматична терапія. Від блювання ондансетрон 2 мл внутрішньовенно 2 рази на добу 5 днів (0,5 мл/кг), від спазму живота Но-шпа 0,4 мл підшкірно 2 рази на добу 5 днів (1 мг/кг), для підтримання стану тварини та обміну речовин катозал 1 мл внутрішньовенно 2 рази на добу 5 днів.

Дієтотерапія: Purina Pro Plan Gastrointestinal протягом місяця.

Лікування собаки проводили в стаціонарі з використанням комплексного підходу, що включав розчин Рінгера для відновлення гідратації, ондансетрон для контролю нудоти, квамател для зменшення болю та запалення у шлунку, Но-шпа для зняття спазму з гладких м'язів, катозал для стимуляції імунної системи, а також пробіотики FotriFlora для відновлення нормальної мікрофлори кишечника. Дієта Purina Pro Plan Gastrointestinal була призначена для забезпечення легкої та засвоюваної їжі. Після 3 днів лікування спостерігалось покращення стану тварини, а після 4 днів вона повністю одужала і була виписана додому з рекомендаціями щодо подальшого догляду та харчування, а саме збалансоване харчування, обробка від екто- та ендопаразитів, своєчасна вакцинація від вірусних захворювань.

Прогноз був обережний, але при якісному лікуванні став благоприємним.

Лікування завершилось повним одужанням тварини. Був виписаний рекомендаційний лист профілактики гастроентериту та подальшого утримання тварини.

Профілактика гастроентериту полягла в правильному годуванні, обробками та вакцинаціями. Також відвідування ветеринарної лікарні для контролю стану тварини шляхом лабораторних досліджень крові і ультразвукової діагностики.

АНАЛІЗ ЕПІЗООТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ ЩОДО СКАЗУ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ СТАНОМ НА 2023 РІК

*Анухтіна Д.В., здобувачка вищої освіти 4 курсу,
Науковий керівник: Глебенюк В.В., к.вет.н, доцент*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна

Актуальність. Сказ – це особливо небезпечна інфекційна хвороба яка набула значного поширення в багатьох країнах, в тому числі України. Незважаючи на проведення комплексу протиепізootичних заходів, епізootична ситуація щодо сказу є складною і напруженою впродовж багатьох років [1, 2].

Метою нашої роботи було проведення аналізу епізootичної ситуації щодо сказу в Дніпропетровській області станом на 2023 рік.

Матеріали і методи. Під час проведення епізootологічного аналізу використовували матеріали ветеринарної звітності Дніпропетровської області з 2005 по 2023 роки, дані наукових публікацій, повідомлень МЕБ, інтернет-ресурсів, тощо. Показники прояву епізootичного процесу сказу визначали загальноприйнятими методиками [3].

Результати. Впродовж 2005–2023 рр. в Дніпропетровській області зареєстровано 1555 випадків захворювання тварин на сказ. Максимальну кількість хворих тварин зареєстровано впродовж періоду 2007–2010 рр. (в межах 111–157 випадків на рік), а мінімальну – 2019–2022 рр. (14–25 випадків на рік). В останній рік спостереження (2023 р.) відбулося зростання динаміки кількості захворілих тварин на сказ.

В структурі захворюваності тварин провідне значення мають лисиці (*Vulpes vulpes*), коти (*Felis catus*), собаки (*Canis familiaris*), велика рогата худоба (*Bos taurus*) та рідше тварини інших видів (куниця – *Martes martes*, кози – *Capra hircus*, свині – *Sus scrofa*, вовки – *Canis lupus*, єнотоподібні собаки – *Nyctereutes procyonides*, вивірки звичайна – *Sciurus vulgaris*, куниця лісова – *Martes martes*).

Погіршення епізоотичної ситуації у 2023 році може бути пов’язане із заборонаю полювання під час воєнного стану та як наслідок збільшення популяції лисиць, які є основним резервуаром збудника інфекції. Крім того, у 2022 році у Дніпропетровській області пероральна вакцинація диких тварин проведена не в повному обсязі.

У 2019 році на Дніпропетровщині вперше помічено появу нового хижого виду тварин – звичайного шакалу (*Canis aureus*). Потенційне включення в рабічний епізоотичний процес тварин хижих видів може вплинути на резервацію збудника сказу в природних вогнищах.

Висновки. Епізоотична ситуація щодо сказу тварин у Дніпропетровській області залишається напруженою.

Список використаних джерел:

1. Голік, М. О., Полупан, І. М., Безименний, М. В., Мазур, М. В., Дрожже, Ж. М., & Недосеков, В. В. (2018). Аналіз епізоотичної ситуації зі сказу в Чернігівській області в 2017 році. *Ветеринарна біотехнологія*, (32), 92–100.
2. Ткаченко, О. А., Глебенюк, В. В., & Короленко, Л. С. (2014). Епізоотичний моніторинг сказу в Дніпропетровській області. *Науково-технічний бюлетень Науково-дослідного центру біобезпеки та екологічного контролю ресурсів АПК Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету*, (2, № 1), 123–128.
3. Ярчук, Б.М., Вербицький, П.І., Литвин, В.П., Корнієнко, Л.Є., Домбровський, О.В., Тирсін, Р.В., & Корнієнко, Л.М. (2002). *Загальна епізоотологія*, 656 с.

«ГАРЯЧІ ЗОНИ» ПРОСТОРОВОГО РОЗПОДІЛУ СТАЦІОНАРНО НЕБЛАГОПОЛУЧНИХ ЗА СИБІРКОЮ ПУНКТІВ В УКРАЇНІ

Безименний М. В., аспірант,

Тарасов О. А., к.вет.н., старший науковий співробітник

Інститут ветеринарної медицини НААН, м. Київ, Україна

nomax@ukr.net

Вступ. В Україні зареєстровано біля десяти тисяч стаціонарно неблагополучних за сибіркою пунктів (СНП) розповсюджених по всій території України. Проте в цьому розповсюдженні є певна просторова неоднорідність, сформована екологічними і господарсько-економічними чинниками. Виявлення просторових закономірностей розповсюдження СНП може сприяти кращому розумінню екології збудника і вдосконаленню профілактичних заходів проти нього.

Мета. Визначити локалізацію і створити карти зон найбільшої щільності стаціонарно неблагополучних за сибіркою пунктів України.